

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια όμορφη, μακρινή χώρα συναντήθηκαν τρεις πρίγκιπες, που είχαν ταξιδέψει από πολύ μακριά.

Ο πρώτος πρίγκιπας ερχόταν από τη χώρα του τη **ΣΙΩΠΗ** και είχε μάθει να μιλά μόνο με τα μάτια. Άκουγε, χαμογελούσε και με τα μελιά του μάτια έδινε απαντήσεις.

Ο δεύτερος πρίγκιπας ερχόταν από τη χώρα του τη **ΣΥΛΛΟΓΗ**, ήθελε πάντα να φυλάει στα χέρια του μικρά αντικείμενα για να του κρατούν συντροφιά την ώρα της μοναξιάς του και πάντα χαμογελούσε.

Ο τρίτος ερχόταν από τη χώρα του την **ΚΙΝΗΣΗ** και ήθελε πάντα να περπατάει, να τρέχει και σαν άνεμος στο πέρασμά του να τα σκορπίζει όλα με τρόπο μαγικό.

Μια μέρα λοιπόν, οι τρεις πρίγκιπες βγήκαν από το όμορφο παλάτι τους και βρέθηκαν σε ένα κόσμο μπροστά στη θάλασσα με πολλά λουλουδια, ζωγραφιές και χρώματα. Στον κόσμο αυτό ζούσαν άνθρωποι με φωτεινά πρόσωπα και ακούγονταν παντού χαρούμενες παιδικές φωνές, τραγούδια...ΖΩΗ!

Αρχικά τούτος ο κόσμος τους φάνηκε παράξενος, διαφορετικός από τα δικά τους παλάτια όμως ήταν ενδιαφέρον και πολύ προκλητικός για αυτούς, θα ήθελα πολύ να το γνωρίσουν.

Ο Σιωπηρός πρίγκιπας με τα μελιά μάτια και τις πυκνές βλεφαρίδες βγήκε φουριόζος και άρχισε να περπατά πάνω κάτω γιατί ήθελε να γνωρίσει κάθε γωνιά αυτού του βασιλείου. Όλα του φαινόταν παράξενα ωραία. Οι άνθρωποι μιλούν πολύ σκέφτηκε, μιλούν για να σου πουν πώς νιώθουν, για να σου δείξουν πως σε αγαπούν... Παράξενο μου φαίνεται πως όλα αυτά που κάνω εγώ μόνο με τα μάτια και το χαμόγελο, οι φωτεινές αυτές φιγούρες τα κάνουν βγάζοντας ήχο. Νιώθω χαρούμενος που μπορώ να μιλώ με τα μάτια, σκέφτηκε και συνέχισε το περπάτημα του χαμογελώντας γαλήνια...

Στην άλλη άκρη στεκόταν χαμογελαστός ο πρίγκιπας της συλλογής και χάιδευε το αγαπημένο του αρκουδάκι. Ήταν το αρκουδάκι της αγάπης και έδειχνε να το αγαπά υπερβολικά. Ο πρίγκιπας της συλλογής είχε ψηλώσει και μεγαλώσει πολύ αλλά παρέμεινε αγνός και τρυφερός, με καρδιά μικρού παιδιού. Συνέχεια χαμογελούσε, σιγοτραγουδούσε και ψέλλιζε λέξεις αγαπημένες. Ήταν πράγματι ένας πολύ ευτυχισμένος πρίγκιπας και τα όμορφα αντικείμενα που κρατούσε στα χέρια του τον έκαναν να νιώθει μεγάλη ασφάλεια και δύναμη.

Για μια στιγμή ακούστηκε ένας θόρυβος σαν ποδοβολητό... έκανε την εμφάνιση του ο τρίτος πρίγκιπας. Ήταν ο πρίγκιπας ανακατωσούρας από την χώρα της Κίνησης που σαν σίφουνας σκόρπιζε ότι έβρισκε στο διάβα του. Μεμιάς όλα βρισκόταν καταγής και αμέσως ήταν όλα στη θέση τους. Σαν ηλιαχτίδα φώτιζε γύρω του με το χαμόγελο και την τσαχπινιά του, ένα πειραχτήρι που σκάρωνε πλακίτσες και γελούσε δυνατά.

Α, είμαι πολύ γρήγορος σκεφτόταν γελούσε και έφευγε βιαστικά.

Οι τρεις πρίγκιπες έλαμπαν από ομορφιά και αγάπη. Το φως της αγάπης σκορπίζονταν παντού και οι άνθρωποι της παράξενης αυτής χώρας το πρόσεξαν κι άρχισαν να σιγομουρμουρίζουν γι αυτούς στα κρυφά:

-Ποιοι είναι αυτοί;

-Ξένοι φαίνονται

-Δε μιλούν

-Μόνο χαμογελούν

-Κρατούν πράγματα

-Περπατούν πάνω κάτω

-Τραγουδούν μόνοι του

-Βγάζουν ηχούν ακαταλαβίστικους

-Είναι παράξενοι..

-Τι θέλουν στη χώρα μας;

-Είναι διαφορετικοί από μας

-Σίγουρα δεν είναι τόσο σπουδαίοι όπως εμείς

-Ε, ναι εμείς είμαστε σπουδαίοι συμφώνησαν όλοι, να τους διώξουμε από δω... δεν έχουμε χώρο για αυτούς τους διαφορετικούς στη χώρα μας, είπαν.

Κι αμέσως τα λόγια τα σκοτεινά και οι μαύρες σκέψεις σκέπασαν τα φωτεινά πρόσωπα τους, αγρίεψαν τα γαλήνια μάτια τους και οι χαρούμενοι ήχοι μετατράπηκαν σε βουή και φασαρία.

Οι τρεις πρίγκιπες ένιωσαν πώς κάτι περίεργο συνέβη στους ανθρώπους, σκέφτηκαν πώς ίσως κάτι χρειάζονται και έτρεξαν κοντά τους για να βοηθήσουν.

Ο πρίγκιπας της Σιωπής τους κοίταξε κατάματα με το φωτεινό βλέμμα του σαν να προσπαθούσε να πάρει την ασκήμια των ματιών τους, τους χαμογελούσε συνέχεια για να γλυκάνει το πρόσωπό τους, ο πρίγκιπας της συλλογής τους έδωσε το αγαπημένο του αρκουδάκι που ποτέ δεν αποχωριζόταν για να τους δείξει πόσο τους αγαπά και τέλος ο πρίγκιπας ανακατωσούρας, η μικρή ηλιαχτίδα σταμάτησε το τρέξιμο, στάθηκε για λίγο έσκυψε το κεφαλάκι του να του δώσουν ένα χάδι. Για μια στιγμή τους χάρισαν όλα τα πλούτη τους για να χαμογελάσουν ξανά, ήθελαν τόσο να βλέπουν φωτεινά τα πρόσωπα αυτών των ανθρώπων της παράξενης χώρας.

Πράγματι το χαμόγελο, το αρκουδάκι της αγάπης και το χάδι, αυτά τα μικρά δωράκια των πρίγκιπων κατάφεραν με τρόπο μαγικό να διώξουν μακριά τη σκοτεινιά και φώτισαν ξανά τα πρόσωπα των ανθρώπων. Το χαμόγελο επέστρεψε, οι χαρούμενοι ήχοι αντηχούσαν πιο δυνατά τώρα και η χώρα έμοιαζε πιο λαμπερή, σαν να ήταν χτισμένη από ρουμπίνια και διαμάντια...

Τι δύναμη που είχαν αυτά τα δώρα!

Πόσο ομορφιά έκρυβαν!

Οι τρεις πρίγκιπες ευχαριστημένοι γύρισαν στις ασχολίες τους. Ο πρίγκιπας της σιωπής συνέχισε τις βόλτες του χαμογελώντας, ο πρίγκιπας της συλλογής συγκέντρωνε αγαπημένα αντικείμενα και ο πρίγκιπας της κίνησης σάρωνε τα πάντα στο πέρασμα του..

Οι κάτοικοι της χώρας δε σιγομουρμούριζαν πια αλλά καμάρωναν που ζούσαν όλοι μαζί αρμονικά στον όμορφο αυτό κόσμο της διαφορετικότητας.